

Sygn. akt III KK 569/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J. Z. K. i I. K.**

skazanych za czyny z art. 54 § 1 k.k.s. i innych,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 12 października 2018 r.,

z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy skarżących

od wyroku Sądu Okręgowego w S.

z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt II Ka [...],

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w E.

z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...],

na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skarżących J. Z. K. i I. K. kosztami postępowania kasacyjnego w częściach równych.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt II K (...), Sąd Rejonowy w E. uznał J.K. i I.K. za winnych popełnienia przestępstw skarbowych z art. 54 § 1 k.k.s. (sześciokrotnie) oraz przestępstwa skarbowego z art. 60 § 1 k.k.s i za to wymierzył im łączne kary grzywny w wysokości po 150 stawek dziennych przy ustaleniu jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł.

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 29 marca 2018 r., sygn. akt II Ka (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych, zmienił zaskarżony wyrok sądu *a quo* poprzez złagodzenie wymierzonych J. K. i I. K. kar grzywny do 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 70 zł, w pozostałym zakresie orzeczenie to utrzymując w mocy.

Wyrok sądu odwoławczego zaskarżył w całości obrońca skazanych zarzucając w kasacji „mogące mieć istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, rażące naruszenie przepisów postępowania, to jest art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. poprzez nienależyte rozważenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, pominięcie jego istotnych części, a w konsekwencji wadliwą jego ocenę co spowodowało, że doszło do błędu w ustaleniach faktycznych wyrażających się w uznaniu, że oskarżeni działali w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej”. Przy tak sformułowanym zarzucie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w S. do ponownego rozpoznania.

Kasacja powyższa przyjęta została zarządzeniem Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w S. z dnia 2 sierpnia 2018 r. (II WKK (...)) i przedstawiona do rozpoznania Sądowi Najwyższemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniesiona w niniejszej sprawie kasacja obrońcy skazanych jest niedopuszczalna z mocy ustawy, a ponieważ została przez Sąd odwoławczy błędnie przyjęta, konieczne było pozostawienie jej bez rozpoznania, stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie (podkreślenie SN) w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.)

oraz kasacji jednego z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłymi w tej sprawie wyrokami, po korekcie co do wymiaru kary dokonanej przez sąd *ad quem*, J.K. i I.K. skazani zostali wyłącznie na kary grzywny. W kasacji wniesionej przez obrońcę – co jednoznacznie wynika tak z zarzutu wyartykułowanego w *petitum*, jak i jej części motywacyjnej – nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k. Tak zredagowana kasacja strony w świetle jednoznacznej treści art. 523 § 2 k.p.k. jest niedopuszczalna. Powyższe powinno skutkować wydaniem przez prezesa sądu (przewodniczącego wydziału, upoważnionego sędziego – art. 93 § 2 k.p.k.) – na podstawie art. 530 § 2 k.p.k. – zarządzenia o odmowie jej przyjęcia. Skoro tego nie uczyniono, Sąd Najwyższy zobligowany był postąpić po myśli art. 531 § 1 k.p.k.

W związku z tym postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanych – art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami postępowania kasacyjnego w częściach równych.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.)